

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraja, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledišča v „zvezdi“. O'pravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Rusija, vstanek in zveza treh cesarjev.

Iz Petrograda 15. okt. [Izv. dop.]

Hercegovinska vstaja je porodila celo vrsto časniških člankov. Najvažnejši mejnjimi je gotovo polemika mej našim francoskim „Journal de St. Petersbourg“ in angleškimi „Times“, h kateremu listu se je pridružil „Ruskij Mir“. Ona razliva nekateri svet na diplomatično akcijo. — „J. de St. P.“ namreč razlaga misel, da je upokojenje Hercegovine in Bosne pri današnjem stanju Evrope le mogoč pri pomoči razumnih vnotranjih reform in da Rusija za zdaj drugače ne more delati, ne glede na goreče simpatije svoje k slavjanskim sobratom v Turčiji. — Na take vzglede odgovarja „Times“, da je vse čista iluzija, kar se tiče upanja, da se bode Turčija kedaj v stanu preroditi različne reforme zato, ker so nemogoče. „Ruskij Mir“ pa vpraša „J. de St. P.“ ali je njegovo mnenje tudi mnenje Ruske vlade, na kar „J. de St. P.“ odgovarja ponavljaje svoje prejšnje trditve, da je ono gotovo bliže mnenju vlade, kot želja „Ruskega Mira“, da bi Rusija z oboroženo roko naredila konec vsem homatijam na Balkanu.

„Golos“ pa, stoje v strani, dokazuje, da misli in želje „J. de St. P.“ še niso želje Ruskega naroda, da se globoka simpatija ruskih k enokrvnim narodom Balkana niso in ne bodo izmenile, da se pa zavoljo uzrokov, katerih nij krivo rusko obščestvo, ne morejo premeniti, kakor na pr. v Angliji v vsenarodno dvigjenje, katero bi imelo vpliv na vnanjo politiko. Dalje dokazuje „Golos“, da se je položaj Evrope v

zadnjih letih tako premenil, da je Rusija, kakor prej Anglija odgovorna za hod vseh del v Turčiji, sedaj sicer še v zvezi z Avstrijo in Nemčijo, pa da more vsa ta odgovornost s časom pasti edino na Rusijo. Iz tega se vidi, da je Anglija izgubila prvo mesto v Carigradu in na njeno mesto stopila Rusija. Dalje „Golos“ kakor tudi večina naših listov silno dvomi, da bi reforme v Turčiji imele kak vspeh, konstatirajo pa tudi, da nobena iz zainteresovanih vlad nema želje, dovesti delo do krvave razveze.

„Golos“ dalje pravi: „Lehko se pa zgodi, če se miroljubivo in soglasno delovanje diplomatov v Carigradu ne posreči, da bodo za svoje in tuje postopke delali odgovorno Rusijo in ne zvezo treh cesarjev. Takrat bomo pa mi okusili še bolj nesrečne iluzije kakor so „panslavistične“. Nas je historija evropske diplomacije tako naučila, da ne moremo verovati v trdost najbolj krepkih zvez in najbolj srčnega soglasja. Kadar se premene politični interesi, ki so bili osnova zveze in mi moremo videti najprej premeno v sedanjem soglašenju Evrope. Trojna casarska zveza nikakor nij tako potrebna Evropi, da bi nje raztrganje ne bilo naravnost interes Evrope, še celo bolj, kakor vsako blago početje Rusije in njenih zaveznikov v Carigradu na korist turških Slavjanov. Da bo Anglija vselej, kakor zdaj za blagor Slavjanov, je jako dvomljivo. Francija ima doma dosti dela in gotovo ne bode šla z Nemško na brambo političnega početja, katero je začela v soglasji z njo.

In ali so res vsi politični interesi za vse v trojni zvezi tako ravni in eni, da bi bilo nemogoče misliti na raztrganje te zveze.

Prusija je razglasila odkrito, da nema na Balkanu nobenih interesov, tedaj ostaja še Avstrija. Francoski listi pravično trdijo, da naš „J. de St. P.“ veliko bolj optimistično sodi kot glava Avstrijske vlade. Grof Andrassy nij mogel zagotoviti vspeh početij v Carigradu. Še slabši zrak, ki ne dovoli nadejati se na trdost ljubezni Avstrije do mirne zaveze na Balkanu in na polno jedino-dušje vse Evrope, mi vidimo v večnih sovražnih napadih največega kričača mej dunajskimi listi (Neue Freie Presse), kateri se je pokazal za samega jarege privrženca visoke porte in ki poddržuje po svoje politiko sedanje avstrijske vlade. Mi se ve da ne mislimo, da bi se politični položaj na ustoke mogel nerediti nevarnim po volji „Neue Freie Presse“, ali on se lahko naredi nevarnim neodvisno do želj tega organa vseh nesrečnih iluzij“ ne le visoke porte, ampak tudi dunajske borzne špekulacije.“

Kje so cerkveni vitežki redi?

Prihodnja „Zgodnja Danica“ prinese baje sledeči članek:

V Bosni divja zdaj vojna mej krščanstvom in muslimanstvom, ne pa samo vojna mej vlado in vstaši, torej verska vojna. Turki, to je izpovedniki muslimanske vere, če so prav Slovani, so divji in strašno fanatizirani na nekristijane. Turške oblasti, kakor se „Obzoru“ iz Bosne piše, pripovedujejo svojim muhamedanskim podložnim, da je svobodno vsacemu Muslimanu kristijane posekati!

Tako je govoril na primer spahija Atif Šardanagić v Brodu, tako Alajbegović iz Kobaša in drugi.

Listek.

Margareta.

(Obraz, spisal Iv. T.)

Na našem vrtu je cvetela uže vrtnica in ščinkovec je imel, kot vsako leto, gnezdo na veji pred vežo.

Ali njen duh me nij radostil še nikedar takó, in petje njegovo me je kratkočasilo malokedaj bolj, kot letos.

Kaj mi je bila mar vrtnica na vrtu, ko sem letal še okrog domačih oglov otrok, in ščinkovec na veji — kdo se je menil njegovega žvrgolenja? A sedaj, ko je preteklo nekaj let, odkar sem bival v širokem stolnem mestu, odkar sem videl samo zidine in zidine, tlake, in samo tu pa tam zeleno cvetko na oknu, zavelo, kakor, da bi tudi nji škodovala mestne soparice, sedaj se mi zdi to vse drugače.

Ako je zavenela poprej naša vrtnica,

ter si osula s svojim perjem smrtno gomilo, čakam sedaj — dan za dnevom, da zapazim na njej slabotenje, ko pričnejo jej giniti moči, in tedaj jo vzamem naravi in na mojem oknu naj se napije novih močij, da ostane še dalje v cvetnem krasu.

In zdi se mi, da pride kmalu trenotek, ko steblo ne da več moči lepi cvetki, in se milovaje nagne suha glavica. Vsaj če tako peče solnce, kakor denes, da diha se komaj v senci. Še ščinkovec je utihnil na veji pri svojem polnem gnezdu, in kamor mi nese oko, nij videti človeka, dasiravno je nedelja po pólu dne.

Pod mano v vasi je tiho vse, in tudi otroci so zapustili svoje glasne igre.

Tako je ostalo do mraka.

Tudi jaz sem ostal v senci hruškovega drevesa, ter se spominjal na marsikaj iz prejšnjih let, in hvala osodi, da so bili ti spomini sladki in da nijso ranili duše.

Prišel je mrak in zvon iz stolpa se je

oglasil, da se je razlegalo po dolini. In hladna sapica je zapibala, ter zamajala vrtnico na mojej strani in nesla njen duh v daljo.

Ali tudi ščinkovec je zapel na veji, vesel večerne rose, katera mu je ohladila pekoči kljun.

Na nebu pa so se pričele zvezde bliščeti in luna je prikazala prijazen obraz iz mej drobnih oblakov. Bil je večer, v katerih je človek vesel svojega življenja in s katerih ga najprej zapusti spomin, da dviga koščena smrt vsak trenotek nad nami svojo koso.

In padala je rosa in vstal sem, ter hotel stopiti v hišo.

Ali pri deblu pred mano se je skrivala tenka deklica, ter skrivala obrazek na pólu sramežljivo s svojo dlanjo.

„Oj ti si, Marjetica!“

Skoraj mi je obšlo kesanje dušo, da sem pozabil tako čisto na spremljevalko v

Ali ne le hrvatski in srbski glasovi poročajo, da Turki vodijo verski boj, tudi poročevalci angleških časnikov poročajo, da so od samih turških paš in vojevodov slišali, da je verski fanatizem mej Turki tak, da poveljniki ne morejo ali nečejo za vse odgovornosti nositi, kar se kolje kristijanov.

Torej religiozni boj z mečem zoper nevernike!

Vprašamo pak: Kje so torej vitezi Johaničevskega in Nemškega reda, kateri imajo od sv. cerkve nalog in dolžnost, ki so obljubo storili, vojevati proti nevernikom. Posebno Johaničevski, od papeža Paschalisa II. posebno potrjeni, ki so uže v 12. stoletju dolžnost sprejeli, bojevati se z orožjem proti nekrstu, ki so kasneje na otocih Rhodus in Malta tako navdušeno kri prelivali proti Turkom za križ častni, — kje so zdaj, ko se zopet bje boj za križ proti istemu Turku. Zakaj ne vrše svoje dolžnosti, svoje svete obljube? Oni imajo še danes v Rimu, Benetkah, Neapolji, v Pragi in drugod palače in drugo ogromno premoženje. Zakaj ne podpirajo vsaj kristijanov proti nekrščnim muselmanom?

Isto tako nemški viteški red, ki je nekdanj tako ljuto trebil poruske in oblitovske Slované, ker niso bili kristijanje, še obstoja in ima premoženja ogromno. I on ima dolžnost boriti se z Muselmanom.

Torej kje sta? Uže, da ne bode kak liberaluh ali novo-érec, kak svoboduh, olikuh, farmason, omikavt, konkordatobombež, rekel, da so se ti redi preživeli, morajo vsi cerkveni listi opomniti rede Johaničevcev in nemške viteze na: hic Rhodus, tam je nekrst, tam nalog vaš in čas pravi. Na delo, ali pa za vselej spat.

Umori avstrijskih državljanov.

Rimljan je ponosen šel po vsem svetu in kadar je rekel: „civis romanus sum“ (jaz sem rimski državljan), imel je ves tedanji svet respekt pred njim, ker rimska država je svoje državljane varovala. In denašnji Anglež? Tam v Afriki jednega angleškega popotnika ubijejo, a Anglija boj začne, če ne dobi vsega zadostjenja, in baš zdaj je zarad jednacega blizu boja s Kitajem. Rusi so neizmerne azijske planjave z mečem ukrotili, ker je bil kak ruski trgovec

vec tam umorjen, ter tako krvavo maščevali življenje svojega rojaka in sohržavljana. A v Avstriji pri nas? — Še pred nedavnim baš časom je pel nemški pesnik: „Avstrijec ima domovino, in jo ljubi, in vé, zakaj jo ljubi.“ Ali, — če pojde tako naprej, ne vemo, kako bode s tem petjem.

Iz Dubrovnika se 14. t. m. poroča, da so turški vojaki ubili 60letnega neoboroženega starca Račića iz Župe, ko je nekaj slame na turško mejo nesel. — Pri Imosku pak so turške čete kar napale avstrijsko vas Aržano in prebivalci so morali sami puške v roke vzeti, da so se ubranili.

Vprašamo, ali bi katera država kaj takega na svoji meji nekaznjeno pustila? Ali more Avstrija take insulte od na pol mrtve Turčije trpeti?

Jugoslovansko bojišče.

„Obzor“ piše: „Načelo narodnosti je oslobodilo in zjediniło Italijo in Nemško. Historija z velicim svojim korakom in z veliko svojo logiko okolo hodi in obiskuje vse evropske narode. Pa da bi ono načelo ugasnilo, pa da bi ona logika nehala samo ondi, kjer so slovanski narodi? Nekaj časa smo se mogli tega bati. Sedaj nij nobenega razloga več temu strahu. Solnce velicih dogodkov začelo je metati svoje svetilo na neizmerne prostore slovanske. Ne reče se s tem, da se bodo osode vršile gladko in brez zaprek in muke. Trebalo bode še mnogo napora, borbe, modrosti, a zmirom vrlega značaja in rodoljuba. Samopridnost in nepravilnost narodov sta tako velika, kakor narodi sami. Ali o končnej zmagi nij več sumnje.“

Iz Belgrada se 16. t. m. brzojavljaja češkim „Narodnim Listom“: Srbska vojska, ki turško armado na meji pri Aleksincu opazuje, ostane tam. — Kapetan Alimpić se je vrnil od Drine in pripoveduje, da ima vstaški vodja v južnej Bosni 5000 mož in dosta penozov, da more prezimovati.

Konzuli vevlastij so ostali v Mostaru in izvedavajo najtajnije stvari, da jih svojim vladam poročajo potem ko se jim nij posrečilo vstašev pomiriti. Okolo Mostara se je v turških hlevih pokazala živinska kuga!

Iz Imoska na dalmatinskej meji nam piše ljubljanski Slovenec Dragotin Simončič, ki je mej zadnjimi tudi šel mej vstaše, ne strašeč se nastopajoče ljute zime, pred katero so ga odhajajočega prijatelji svarili, — da je šel 9. okt. ob polnoči z mnogimi družimi prostovoljci čez mejo na Turško. Bilo nas je v Imosku skritih kakor mravelj. Vsak dan so prišli novi „bratje“. Naš vodja je Gjoko Filipović, rojen Hercegovac, poprej učitelj v Mostaru. Tudi dva popa sta v našem krdelu. Mislim, da prej, ko boste to pismo v roke dobili, boste slišali o boji blizu Imoska, katerega se bom tudi jaz udeležil. Ako bog da, bom še poročal o propadu Turkov. Če pa ne slišite več o meni, pa mislite, da sem zadnji račun spisal. Navdušenje veliko, oboroženi smo dobro.“ (Res se glasi naš sobotni telegram iz Spljeta in „Obzorov“ iz Imoska, od 15. okt. da so vstaši pod Gjokom Filipovićem premagali Turke. Torej je tudi tu Slovenec Simončič soboril se, dva dnij potem ko je svoje pismo na nas oddal na meji. Ur.)

Glasilo magjarske vlade, „Pester Lloyd“, je žalosten, da vstanek nij zadušen. In poleg tega, pravi, bode dobil sedaj še najboljšega zaveznika, hudo zimo in mraz, ki bosta rodila boleznj v turškeji vojski. Hercegovina in Bosna je opustošena, od daleč mora Turčija živež za vojsko dovažati, in še to je težavno, ter so vstaši taki, da preže na provijantne kolone, ter jemljó turškeji vojski pred usti živež proč! — Taka tožba magjarskega ciganina v skrbi za svojega azijskega brata.

Iz Livna v Bosni se piše „Nar. Listu“: Turci proganjajo na nepopisni način krščane tam, kjer še niso orožja vzdignili. Krivi in nedolžni končujejo življenje. Turški vojaki jemljó tužnemu kmetu poslednji založaj kruha. Po Travanjskem, Jaječkom, Livenskem in Duvanjskem okraji so cele vasi opustošene in zapuščene, ker so prebivalci v gozde pobegnili.

Nad Beranom pri Buču v Hercegovini je bil 14. t. m. hud boj. Preko 2000 Turkov udari o polu dne na vstaše. Boj je trajal do večera Turkov je poginilo 86 vstaši imajo 4 mrtve in 12 ranjenih.

svojih otročjih letih, s katero sem skoraj vedno užival sladkosti in britkosti prve dobe življenja. Dasiravno je bilo dobre četrt ure do hiše našega soseda in Marjetičinega doma, bil sem vendar vsak dan uže za rano tamo. Potem pa sva pričela z Margareto svoje igre, letala, ter delala nemir krog hiše. Ali sedaj sem bil pozabil uže na-njo.

„Zakaj te toliko časa nij bilo?“

Povzdignila je obličje in zapazil sem, kako da se je razcvetela lepota na njem od časa ko sem jo videl v zadnjič.

Nekako boječe je obrnila k meni veliko oko in dejala tiho:

„Jaz sem se bala!“

„Bala, pa vsaj ne mene, Marjetica?“

„I tudi,“ rekla je odkritosrčno, „vsaj si postal tako velik, i kakor pravijo, tudi prav zelo — nejeveren.“

Strmeč sem se zagovarjal.

„To nij resnično!“

„Res pa je uže, vsaj sem sama videla,

da nijsi pokleknil v cerkvi in da nijsi molil.“

Prijel sem deklico za roko in ji položil svojo na črne lase, ter ji dejal:

„Margareta! ne misli, da pridejo v nebesa vsi, ki poklekuejo krog oltarjev, si trkajo na prsi, brijejo obraze, ter zlivajo blagoslovljeno vodo po tlaku — ali v srci so hudobni, hujši, kot najzlobnejši nejeverci!“

Margareta mi je zrla v oko, ali mojih besed nij umela.

„Ti ne veš, rekel sem zamolklo, — ali pustiva le to! Ali si se spomnila kedaj v teh letih na me, ko me tu nij bilo?“

„Gotovo! Vsak večer ménili smo se pri vas, kedaj da prideš i tudi sama sem želela, da pride kmalu tisti čas.“

„I kako ste živeli?“

Sedaj prične pripovedovati, kako da je pri njih doma še vse pri starem, kako za hišo še zmirom teče studenec, kako, da še

vedno cvete vrtnice pred njo in kako, da je v nji vse veselo in zdravo, kakor nekdanj.

Mej tem pa je nastala noč in temno razgrinjala je svoje krilo čez okolico.

„Kako je uže temno!“

In za roko sem jo peljal v hišo. V veži se je kurilo na ogužišču in večerja vrela je pri njem.

„Lej te, ti Marjetica?“ rekla je mati, ter si dala opraviti krog ognja.

„Vidite ju le!“ jezičila se je dekla, ter majala glavo, zato povpraševala me je vedno, ko sve šle denes zjutraj od maše, kaj da dela, kakošen da je, ali meščansk, ali prav zelo gosposk?

Margareta se mi je iztrgala, ter urno skočila čez bližnja vrata v hišo.

A tu je bilo praznično vse. V kotu je gorela lučica pred veliko podobo matere božje in mali brat sukal se je krog nje in pel mašo, in prav mala sestrca mu je stregla pri tem, ter pobožno sklepala roke. Oče pa

Tudi v daljnji Kaliforniji v St. Francisco naseljeni Slovani so sestavili odbor in pobirajo podpore za Hercegovince. Poslali so 1628 škud in zavezali se nekateri, dati 207 škud vsak mesec, dokler vstanek traja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. oktobra.

Državni zbor se je danes odprl. Finančni minister de Pretis je predložil proračun za 1876. leto in ga bode še ustno obrazložil.

Hrvatski sabor se je v nedeljo 17. okt. odprl. Najprej ima na vrsti posvetovanje proračun za prihodnje leto. Jako ugoden je, kajti ostaje 12.000 gl. kljub temu, da se za notranje potrebuje celih 140.000 gl. več nego navadno. — Narodna opozicija bode, upamo, tudi skrbela, da Hrvatje ne pozabijo v svojem strahu pred Magjari, da so Jugoslovani.

Vnanje države.

Iz **Bukarešte** javlja oficijalni telegram, da je pogodba sklenjena, po kateri je mogoče od 1. novembra naprej osobam voziti se od Dunaja do Carigrada po železnici Lvov-Bukarešt-Ruščuk.

Ruski znanostni časniki sedaj mnogo pišejo o Nemcih, ali — proti Nemcem. „Ruski Vestnik“ dokazuje, da kar se omike tiče je Prusija globoko pod drugo Nemčijo, posebno pa pod Dansko, kjer zna vsakdo čitati. V Berlinu raste korupcija in z ljudmi se kar trži. — Nemške oholosti te popisave ne bodo povsečne.

Iz **Španije** se poroča, da vsled neuspehov Alfonzove monarhične vlade zopet raste republikansko gibanje. Iz otoka Kuba dobajajo tudi neugodne vesti. Republikanci domači uporniki zmagujejo španjsko vojsko in kubanski guverner zahteva 18.000 mož pomoči. Kje vzeti jih?

Nemški cesar Vilhelm je v Milano prišel 18. okt., bil od italijanskega kralja Viktor Emanuela in od kraljevičev slovesno sprejet in od množice navdušeno pozdravljen. Peljal se je v pripravljeno kraljevo palačo. Kralj Alfonz je obolel na „bronchitis“, vendar ne nevarno.

Domače stvari.

— (Hitrost ljubljanske sodnije.) Uže več tednov je, kar je bil „Slovenski Narod“ trikrat za poredom konfisciran zaradi člankov o jugoslovanskem vstanku. Mi smo vložili ugovor. A nij ni duha ni sluha

je popustil knjigo, iz katere je bral, ter si zadovoljno gladil skoraj osivele lase.

„Ta mora v šolo!“ dejal je, ko sem vstopil.

Ali otroka sta ugledala Margareto, popustila svojo igro, ter ji hitela nasproti.

„Marjeta, rekel je bratec sramožljivo, ali imate pri vas še kaj tistih pozimskih jabolk, ki ostanejo do binkošti?“

Dobra deklica obdarovala je prosečega, da se je skril zadovoljno za peč in si nasitil svojo slast in potem kmalu zadremal.

Margareta pa je ostala, pri nas večerjala in potem se odpravila.

„Ali ne greš z mano nekaj časa, rekla je priprosto, tema je in tudi luna se je skrila!“

Rad sem ji spolnil željo, katera je pričevala, kako da je še nedolžna sosedova Marjetica.

Dekla pa je kremžila zasmeha ustnice.

„Kaj mi pač hoče, dejala je, ko sva

o razpisu javne razprave in razsodbe! — Vzemimo slučaj, da bi drugo sodišče konfiskacije ne potrdilo, kaj je pomagano nam in našim naročnikom, ki c. kr. štampeljski davek v naročnini plačujejo, ako bi mi dva meseca kasno, torej zastarelo konfisciran list nazaj dobili. Svojo počasnost tirajte tam kjer stranka škode nima ne tu. Mi nismo krivi, če g. Mühlaisen in Ščetina našega deželnega jezika ne znata in potrebujeta morda mnogo dni, predno iz besednjaka vesta, kaj sta prav za prav konfiscirala.

— (Koncert Krežma.) Gotovo nismo v svojem nedeljskem listu zastopali opozorovali občinstvo na mladega hrvatskega umetnika, ki je v ponedeljek zvečer koncertiral v redutnej dvorani; kajti vsak, kdor ga je čul in videl, se bode z veseljem spominjal dveh kratkih uric, ki so tako hitro pretekle mej čarobnimi glasovi, katere je svirala umetniška roka trinajstletnega Franja Krežma. Velikanska tehnika in nepričakovana čistost, katera karakterizira njegovo igro, je iznenadila celo občinstvo, in burno priznanje mu je donelo od vseh strani. Izmed posameznih točk nam je dopalo posebno „E dur-Concert“ Vieuxtemps-a, katerega najtežje točke mlademu virtuozu niso prizadejalenikakoršne težave. Sem ter tja se vè, da je čutili, da je koncertant še premlad, da bi mogel umeti popolnem velikanske umotvore, koje je predaval. Z leti pa, s katerimi mora priti do pravega čutja in svojega umenja, gotovo mu je tudi ime prvaka mej glasbenimi virtuozii. Kar pa mladega umetnika še bolj intresantnega stori, to je njegova idealna oseba, in marsikatero lepo oko je bilo z žarečim pogledom vanj uprto. „Škoda, da je še tako mlad!“ Hvale vredna je bila tudi igra gospodičine Ane Krežma. Prav žalilo nas je, da nismo videli koncertnih prostorov tako polnih, kakor smo bili pričakovali pa upamo, da občinstvo popravi to pri denšnjem večernem drugem koncertu, kateri prinaša mnogo lepega mej drugimi tudi redkokrat čuti Spohr-ov Concert Amoll in Vieuxtemps-ovo Fantaisie Slave.

— (Škof gosp. Jurij Dobrila), je utemeljil 9. t. m. osem štipendij, pet po 100 gl. 80 kr. in tri po 112 gl. av. velj. na leto za učečo se mladež iz porečke in puljske škofije. Te štipendije se bodo delile po njegovej smrti. Slava moža!

šla po temni in skalnati poti, je-li, da to nij nič tacega, ako greš z mano, vsaj še niji tak gospod, da bi te ne smela prositi, jeli ti?“

„Gotovo ne!“

Uboga Margareta! življenja pač še nij poznala in ne okusila njegovega grenkega jedra.

„Margareta, rekel sem tiho, ali v vašem vrtu uže cvete vrtnica, na našem je uže v cvetji!“

„Oj pač in tudi rožmarin na mojem oknu uže!“

„Rožmarin, Marjetica, tega mi pač daš — — —!“

„Rožmarina — ali povedati ne smem nikomu!“

„Zakaj li ne?“

„Kaj bi pač dejali ljudje!“

„Kaj neki, Marjeta?“

(Konec prih.)

— (Vabilo) k 5. osnovnej svečano-sti delavskega izobraževalnega društva, katera bode v nedeljo 24. oktobra v prostorih čitalnične restavracije, se sodelovanjem čitalničnih pevcev in slav. godbe 46. pešpolka Herzog Sachsen-Meiningen. Program: 1. Vereinigungsmarsch, od Parlova. 2. Slovenski pozdravni govor. 3. Pobratinja. Zbor. 4. Overture iz opere „Girofle Girofle“. 5. Ilirija oživljena. Zbor. 6. Divertissemento iz opere „Cigeunerin“, od Balfea. 7. Zapuščena. Kvartet. 8. Nemški slavnostni govor. 9. Humoristična fantazija pesni „Fischerlied“, od Anrade. 10. U uboj. Zbor. Končno ples. Kasa se odpre ob 6. uri. — Začetek ob 7. uri. Vstopnina: Prej kupljene vstopnice 40 kr., pri kasi 50 kr., dame so vstopnine proste. Slavnostni odbor.

— (Višje sodnije predsednik) znani g. Waser je včeraj in predvčerajšnjem tu v Ljubljani bil inspicirati tukajšnjo sodnijo. Včeraj se mu je sodsko sobe predstavilo.

— (Iz Rake) se nam piše: Učitelji Krškega okraja imajo na Raki 21. vinotoka t. l. shod, pri katerem se bode mej drugim posvetovalo, kako bi se šolske hranilnice ustanovile.

— (Preskušnje na kmetijski šoli.) „Dne 27. t. m. zjutraj, od osme ure napred, vršila se bode preskušnja na deželni vinogradni in sadjerejski šoli na Slapu. Vodstvo šole vabi vse za kmetijski napredek vnete kmetovalce k obilnemu udeležtvu.“

— (Letošnja primorska trgateg) ponesla se je dosta dobro v Istri in tržaški okolici. Račnini se, da je tržaška okolica pridelala letos 100.000 veder vina. Koper 50.000, Izola 20.000, Piran 90.000, ostalo istrsko žalo 80.000, Buje in Pizan 100.000; dalje brez kvarnerskih otokov in tako zvane Liburnije onkraj Učke, vsega skupaj pol milijona veder, in ta vina, katera se ne pijejo v Istriji, katera so od starine na glasu vinaricev.

— (Leseni podplati.) Iz Jurjev-kloštra na slovenskem Štajerji se nam piše, da je tam fabrika, v kateri se melje les in iz njega trdi papir vsakovrstne barve izdeluje. Iz takšnega papendekelja izdelovali bodo ondi, kakor mi je pravil ondošnji stavbeni mojster g. Oiks, podplate, torej lesene podplate. Po njegovem izreku še dosedaj nij nobene fabrike v Evropi, ki bi izdelovala lesene podplate. Ti podplati ne bodo od sedanjih usnjatih nič slabši. Celjskim usnarjem nek ta iznajdba nij kaj povolji. — Omenjena fabrika izrezuje tudi šibice za nžigalne klinčke.

— (V Doljem) sicer nij veliko vinogradov, a ti kolikor jih je, obrodili so prav dobro. Bil sem navzoč, ko se je mošt od preše ponujal po 3 gl. vedro.

— (Iz Št. Jurja) na juž. železnici se nam piše: Pri nas se prijatelji lova prav dobro zabavajo. Mrzlo i deževno vreme privabilo je v tukajšnje kraje mnogo jerebic, ki kar v celih tropah posedajo vinograde in ajdša. Posebno lovce zanima lov na tako zvane mahove „šnefe“, ki so nekoliko manjši od navadnih hostnih kljunačev. Najraj sede v močvirju, ter nezlete prej, dokler pes ali lovec sam do njega ne pride.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka
in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni želodca, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; železovodu, bolečine v ledvicah, jetik, kašelj, neprebravljeno, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabost in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spriceval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spricevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneke, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehana, mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spricevalov.

Spricevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričan sem se sam glede vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam glede Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spricevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Spricevalo št. 76.921.

Obergimpert, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.“

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenju.

St. 64.210. Markizo de Brehana, bolehal je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanju in hipohondriji.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebravljeno, nespanji in hujšanju.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanju v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelj višje javne trgovinske akademije dunajske, na akoro breznaejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 75.928. Barona Sigmö 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. — Revalesscière-Biscuiten v pušicah 4 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 10 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 3, v Ljubljani Ed. Maht, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovcih pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varazdinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah kakaznicah ali povzetjih. (243)

Dunajska borza 19. oktobra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69	gld	95	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	73	"	95	"
1860 drž. posojilo	111	"	50	"
Akcije narodne banke	927	"	—	"
Kreditne akcije	204	"	40	"
London	112	"	75	"
Napol.	9	"	02	"
C. k. cekini	5	"	35	"
Srebro	104	"	10	"

Loterijne srečke.

Na Dunaji 16. okt.: 55. 62. 70. 18. 14.
V Gradcu 16. okt.: 6. 4. 43. 21. 7.

Lekarna Piccoli.

Anaterinova ustna voda in zobni prašek.

Boljši, nego vsaka druga zobna voda in zobni prašek, pravo sredstvo zoper zobobol in ustne bolezni, zoper gajilobo in majanje zob, zoper difteritis ali vnetico grla in skorbut, prijetnega duha in okusa, krepi dalje zobno meso, in je sploh neprimerljivo sredstvo za čiščenje zob. Kedor ga enkrat poskusi, dal mu bode gotovo prednost, vzlic vsim enakim izdelkom. 1 steklenica 60 kr., 1 škatlja 40 kr.

Esprit de Cologne triple surfins de Paris, 1 flacon 20 kr.

Esprit dto. dto. de Reseda flacon 1 gld.

Esprit dto. dto. de Ylang-Ylang flacon 1 gold.

Elisir iz Kine in Koke. Najboljši do sedaj znani želodečni likér. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Franz-ove esence za življenje. Gotovo in skušeno sredstvo proti večini boleznij. Velika poraba je najboljšje spricevalo. Vsaka gospodinja bode tako zdravilo pri hiši imela. Cena steklenice z navodom, kako se rabi 10 kr.

Glycerin-Crème. je posebno izborno sredstvo zoper razpokane ustnice in kožo na rokah. 1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad. Specijalno, da se ohrani koža krasna, nježna in mehka, se jej daje prednost pred vsemi umivalnimi vodami, lepoticjem in lepoticnim sredstvom, katera so čisto škodljiva. 1 steklenica 1 gold. (132—127)

Naročila se izvršujejo vračajočoj se pošto proti poštnemu povzetju.

Za zamašenje otlih zob

nij nobeno sredstvo prospešnejše in boljše, nego zobna plomba od c. k. dvornega zobnega zdravnika dr. J. G. Poppa na Dunaji, v mestu, Bognerstrasse št. 2, katero si more vsaka osoba sama prav lahko in brezbolešno deti v otli zob, ki se potem trdo sprime z ostalimi škrbinjami in zobnim mesom, zob pred daljšim drobljenjem varuje in lajša bolečino.

Anatherin — voda za usta

od dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega zobnega zdravnika na Dunaji, v mestu, Bognerstrasse št. 2, je najizvrstnejše sredstvo pri revmatičnem zobobolu, pri vnetjih, oteklinah in pri gnojjenju zobnega mesa, zobni kamen oluščiti, ter zabrani njegovo razširjenje, okrepi zobno meso pri zobéh, ki se majé, očisti zobé in zobno meso vseh škodljivih tvarin, ustam pak podeli prijetno čvrstost, ter odstrani z njih neprijetno sapo uže po kratkej rabi.

Anatherin — zobna pasta

od dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega zobnega zdravnika na Dunaji.

Ta priprava ohrani čvrstost in čistoto dihanja, vrhu tega podeli zobém belo-leskečo barvo, ohrani, da se ne pohabijo in okrepi zobno meso.

Dr. J. G. Poppov

rastlinski zobni prah.

Zobé očisti tako, ako se rabi vsaki den, da ne odpravi samo običajno sitni zobni kamen, nego tudi zobna glazura dobiva vedno večjo belinjo in nježnost. (354—28)

V zalogi je v Ljubljani: pri Petričiču in Pirkerju, Jos. Karingerju, Ant. Krisperju, Eduard Mahru, F. M. Schmittu, E. Biršicu, v lekarni; dalje v vseh lekarnah, parfumerijskih in galanterijskih zalogah na Kranjskem.

Tuji.

17. oktobra:

Evropa: Verhan iz Celja.

Pri Slonu: Amon iz Trsta. — Rožič iz Reke. — Šubert iz Hrastnika. — Meier iz Gradca. — Steiner iz Dunaja. — Livel iz Hrastnika. — Pischmacth iz Dunaja.

Pri Metli: Pesburger iz Dunaja. — Besozi iz Italije. — Polak iz Dunaja. — pl. Waser iz Gradca. — Lukežič iz Bleda. — Rosenberg iz Gradca. — Šolar iz Dunaja.

Pri Zamorci: Pongeršak z gospo iz Samobora.

Izveštaj!

Bolnica Feldhof

Bliz Graca, uz koje se nalazi Panzionat za bolesi od mozga i živaca razne vrsti. — Godišnja uplatnica iznosi 1500 gld. a. v. — Krasan položaj kako u pogledu zdravstvenog tako u pogledu svake ugodnosti — leži 1100' nad povir. mora. Od Graca leži po sahata udaljeno. Bolesti se leče po najnovijem načinu, zavod poseduje takodjer najnovije zgrade (apparate) lekarske.

Izveštaje podeljuje Upraviteljstvo (Direction).

(315—5)

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Za saisono!

Vedno velika in bogata zaloga volnatega blaga za obleke, Rips, Lustre, Diagonal in blago za plaide, stanovitne barve Kosmanoser-berkal, moderna barhenta za oblaci, vrvicasti in piket-barhent.

Najnovejši: Kniker boker in tartif nopé.

27 kr.

Žametasti in svilnati traki, široke preproge (tepihe), 1/4 in 3/4 šir. laneno, prejno in usnjato platno, 3/8, 1/2 in 3/4 šifon, lanene-damast-brisavke, servijete, atlas-gradil, sedne, mrežne in mušelinaste pregrinjale, oksford za srajce in drugo manufakturno blago.

Laneno in moderno blago, garantira za dobro in stanovitno blago, vse doma izdelano.

Naslov: Fabrikna zaloga in glavna zaloga blaga prve združene gorske tkalske konsorcije fabrikantov, Dunaj, Mariakilferstrasse 72.

Pošiljatve vrše se brzo proti poštnemu povzetju. Izgledi zastoj in frankirani. (301—9)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.